

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2016/2042**(2016. gada 1. septembris)****par atbalsta shēmu SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), ko Vācija plāno īstenot filmu producēšanas un izplatīšanas finansēšanai***(izziņots ar dokumenta numuru C(2016) 5551)***(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc uzaicinājuma ieinteresētajām personām iesniegt piezīmes saskaņā ar iepriekšminētajiem noteikumiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā viņu piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Ar 2014. gada 4. marta vēstuli Vācija paziņoja Komisijai par grozījumiem atbalsta shēmā par atbalstu filmu producēšanai un izplatīšanai (*Filmförderungsgesetz* ("FFG")). Tā nosūtīja Komisijai papildu informāciju ar 2014. gada 17. aprīļa un 16. jūlija vēstulēm.
- (2) Ar 2014. gada 17. oktobra vēstuli Komisija paziņoja Vācijai par lēmumu sākt Līguma 108. panta 2. punktā noteikto procedūru attiecībā uz minēto pasākumu.
- (3) Komisijas lēmums sākt procedūru (turpmāk – "lēmums sākt procedūru") tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. ⁽²⁾ Komisija aicināja ieinteresētas personas sniegt savas piezīmes.
- (4) Vācija savus apsvērumus par lēmumu sākt procedūru nosūtīja ar 2014. gada 11. decembra vēstulē.
- (5) Komisija saņēma piezīmes no ieinteresētajām personām. Tā šos apsvērumus nosūtīja Vācijai, kurai tika dota iespēja atbildēt; Vācijas piezīmes tika saņemtas ar 2015. gada 5. marta vēstulē.

2. PASĀKUMA SĪKS APRAKSTS**2.1. Nosaukums, shēma**

- (6) Shēmas juridiskais pamats ir akts par pasākumiem, lai veicinātu Vācijas kino, tā septītajā versijā (*FFG in der Fassung des Siebten Änderungsgesetzes*), kurā sīki izklāstīti Vācijas Federālās filmu padomes (*Filmförderanstalt* ("FFA")) sniegtā audiovizuālā atbalsta nosacījumus. Komisija to bija apstiprinājusi līdz 2016. gada 31. decembrim ar 2013. gada 3. decembra lēmumu lietā SA.36753. Shēmas paredzētais paziņotais grozījums attiecas uz finansējumu un nodokli video pēc pieprasījuma pakalpojumu sniedzējiem bez uzņēmuma vai aģentūras Vācijā.
- (7) Pastāvošā federālā shēma filmu producēšanai, izplatīšanai un demonstrēšanai tiek finansēta no īpaša nodokļa ("*Sonderabgabe*"), kas uzlikts uzņēmumiem kino un video nozarē un apraides sektoram. Kinoteātru operatoriem, video piegādātājiem un video pēc pieprasījuma pakalpojumu sniedzējiem ir jāmaksā obligāts nodoklis Federālajai

⁽¹⁾ OV C 437, 5.12.2014., 57. lpp.⁽²⁾ Sal. 1. zemsvītras piezīmi.

filmu padomei, pamatojoties uz to ienākumiem no filmu izmantošanas. Kinoteātru operatori maksā nodokli, pamatojoties uz kases ieņēmumiem uz vienu ekrānu. Video piegādātāji un video pēc pieprasījuma pakalpojumu sniedzēji maksā nodokli, pamatojoties uz neto gada apgrozījumu ar nosacījumu, ka tas pārsniedz EUR 50 000 ⁽³⁾.

- (8) Shēmas grozījumi notiek uz straujas tehnoloģiskās attīstības fona, jo īpaši filmu izplatīšanā. Filmu skatīšanās privātmājās arvien vairāk notiek, izmantojot tiešsaistes piekļuvi, nevis fizisko nesēju nomu. Attiecīgo pakalpojumu – šajā gadījumā – filmu piedāvāšana privātai apskatei – sniedzēja uzņēmuma atrašanās vieta kļūst mazāk nozīmīgasekmīgai uzņēmējdarbības modeļa attīstībai. No izvēlētas vietas piegādātājs var sniegt pakalpojumus citā teritorijā bez būtiskām transporta vai fiziskās klātbūtnes izmaksām. Lai patērētājiem sniegtu pakalpojumus pēc pieprasījuma mērķa dalībvalstī, nav nepieciešama juridiskā adrese vai filiāle. Pasākums, ko Vācija plāno īstenot ar tās federālās shēmas ierosināto grozījumu, attiecas uz finansējumu filmu izplatīšanai ar video pēc pieprasījuma palīdzību. Līdz šim tikai video pēc pieprasījuma pakalpojumu sniedzējiem, kuru juridiskā adrese vai filiāle ir Vācijā, bija tiesības iegūt atbalstu. Nākotnē video pēc pieprasījuma piegādātāji bez uzņēmuma vai aģentūras Vācijā varēs gūt peļņu tādā pašā veidā par saviem piedāvājumiem internetā vācu valodā, kas adresēti klientiem Vācijā.
- (9) Turklāt FFG 66.a panta 2. punkts ir grozīts attiecībā uz shēmas finansēšanas sistēmu, lai ņemtu vērā šo pārmaiņu un lai nodrošinātu, ka apmaiņā pret viņu tiesībām uz atbalstu video pēc pieprasījuma izplatītājiem, kas atrodas ārpus Vācijas, tiks piemērots nodoklis. Nodoklis būs jāmaksā par apgrozījumu, ko tie iegūst ar produktiem, par kuriem, iespējams, saņem atbalstu, t.i., ar piedāvājumiem, izmantojot savu vācu valodas interneta mājas lapu klientiem Vācijā, un tikai tiktāl, ciktāl uz šo apgrozījumu neattiecas salīdzināms nodoklis par kinematogrāfisku atbalstu piegādātāja uzņēmējdarbības vietā.
- (10) Vācija pamato šādu video pēc pieprasījuma izplatītāju, kuri atrodas ārpus Vācijas, iekļaušanu, pirmkārt, ar video pēc pieprasījuma kopumā spēcīgi pieaugošo daļu filmu izplatīšanā un patēriņā un, otrkārt, ar neseno parādību, ka lieli video pēc pieprasījuma izplatītāji, kuri darbojas starptautiskā līmenī, izvēlas vienu uzņēmumu Eiropas Savienībā, no kura tie apkalpo vairākas vai visas dalībvalstis. Paplašinājuma mērķis ir saglabāt atbilstību pastāvošajai FFG sistēmai un filosofijai, proti, ka filmu patēriņš Vācijā – izmantojot jebkuru nesēju – nodrošina ienākumu valstij piederošā fondā, kas atbalsta dažādus kultūras mērķus, tostarp filmu producēšanu un izplatīšanu.
- (11) Attiecībā uz to līdzekļu izmantošanu, kurus rada vietējiem un ārvalstu video piegādātājiem piemērotie nodokļi, 30 % tiks atvēlēti atbalstam filmu izplatīšanai video vai video pēc pieprasījuma formātā; pārējie kopā ar iemaksām no kinoteātriem un raidorganizācijām palīdzēs atbalstīt filmu producēšanu vai izplatīšanu, izmantojot citus kanālus. Šie paredzētie 30 % būs vienīgais finansējuma avots video izplatīšanas atbalstam.
- (12) Paziņoto pasākumu ir plānots piemērot no brīža, kad Komisija to apstiprinās, līdz 2016. gada 31. decembrim. Paredzamais ikgadējais līdzekļu apjoms, kas pieejams no nodokļa ieņēmumiem par video piegādi, ir 13 miljonu euro.

2.2. Atbalsta esība

- (13) Kā secināts lēmumā sākt procedūru, aprakstītais pasākums ir valsts atbalsts Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē. Saskaņā ar šo pantu ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm. Aprakstītais pasākums atbilst kumulatīvajiem nosacījumiem, kas jāievēro, lai to varētu kvalificēt kā atbalstu. Filmu izplatīšanas atbalsts tiek piešķirts no valsts līdzekļiem, tas rada ekonomisku priekšrocību uzņēmumiem, šī priekšrocība ir selektīva, un tas spēj kropļo vai draud kropļot konkurenci un tirdzniecību iekšējā tirgū.

⁽³⁾ Nodoklis video nozarē sasniedz 1,8 %, ja apgrozījums ir līdz 30 miljoniem euro, 2,0 % – apgrozījumam no 30 miljoniem euro līdz 60 miljoniem euro, 2,3 % – apgrozījumam virs 60 miljoniem euro.

- (14) Attiecībā uz valsts līdzekļiem FFG paredzētais atbalsts tiek piešķirts no līdzekļiem, kas finansēti ar ieņēmumiem no dažādiem parafiskāliem maksājumiem, ko uzliek šis akts. Federālā filmu padome – iestāde, kas dibināta saskaņā ar publiskajām tiesībām, – ienākumus no šiem nodokļiem pārdala filmu producēšanai un izplatīšanai. Tāpēc šie pasākumi ietver valsts līdzekļus un līdzekļi ir attiecināmi uz valsti.
- (15) Shēmas saņēmēji – filmu producenti, scenāristi, filmu izplatītāji, kinoteātru operatori – veic saimnieciskās darbības un tādēļ uzskatāmi par uzņēmumiem. Valsts atbalsts ir priekšrocība, ko tie nesaņemtu parastos tirgus apstākļos. Šī shēma arī ir selektīva, jo tās vienīgie saņēmēji ir uzņēmumi, kas iesaistīti filmu producēšanā, izplatīšanā un demonstrēšanā.
- (16) Filmu producēšanas un izplatīšanas tirgus ir starptautisks. Saņēmēji starptautiskā līmenī konkurē ar producentiem un izplatītājiem citās dalībvalstīs. Tāpēc šis pasākums, ar kuru plānots atbalstīt filmu producēšanu, izplatīšanu un popularizēšanu, ietekmē konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm, un tas ir kvalificējams kā valsts atbalsts saskaņā ar Līguma 107. panta 1. punktu.

2.3. Procedūras sākšanas pamatojums

2.3.1. Video pēc pieprasījuma izplatīšanas atbalsta grozījuma saderība ar Līguma 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu

- (17) Paredzētais pasākums – finansējums un nodoklis video pēc pieprasījuma pakalpojumu sniedzējiem bez uzņēmuma vai aģentūras Vācijā – ir grozījums shēmā, kuru Komisija bija apstiprinājusi līdz 2016. gada 31. decembrim. Valsts atbalsta novērtēšanas kritēriji nav mainījušies kopš shēmas iepriekšējā apstiprinājuma, un ierosinātās izmaiņas attiecas tikai uz atbalstu filmu video izplatīšanai un uz nodokli ārvalstu video pēc pieprasījuma izplatītājiem.
- (18) Attiecībā uz atbalstu filmu izplatīšanai, ko veic video pēc pieprasījuma piegādātāji, kā tādu Komisija jau ir konstatējusi, ka tas ir saderīgs ar Līguma 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu⁽⁴⁾. Iespējamo saņēmēju loka paplašināšana, iekļaujot uzņēmumus, kas reģistrēti citur, saderības novērtējumu saskaņā ar minēto pantu neietekmē nelabvēlīgi.

2.3.2. Citu Savienības tiesību aktu iespējamais pārkāpums

- (19) Komisijai valsts atbalsta analīzē jāietver atbalsta pasākuma finansējuma atbilstība Savienības tiesību aktu noteikumiem, kas nav konkurences noteikumi, ja finansējums veido atbalsta pasākuma neatņemamu daļu. Tas ir gadījumā, ja nodoklis ir pilnībā nodrošināts atbalsta finansēšanai tādā ziņā, ka ieņēmumi no nodokļa tiek noteikti piešķirti atbalsta finansējumam un tiem ir tieša ietekme uz atbalsta summu⁽⁵⁾. Ja šādā gadījumā nodoklis izrādās esam pretrunā citiem Līguma noteikumiem, Komisija nevar atzīt atbalstu, kura daļa ir nodoklis, par saderīgu ar iekšējo tirgu⁽⁶⁾.
- (20) Paziņotā shēma nosaka, ka 30 % nodokļa ieņēmumu no video piegādātājiem tiek izmantoti, lai finansētu atbalstu filmu izplatīšanai video formātā. Turklāt šāda veida atbalstam nav citu finansējuma avotu. Tas veido saikni starp video izplatīšanas finansējumu un ieņēmumiem no nodokļa par šo darbību, saskaņā ar kuru ieņēmumi no nodokļiem ir vienīgais finansējuma avots un tieši ietekmē šim atbalstam pieejamo summu. Tādēļ nodoklis ir nodrošināts, un ir nepieciešams pārbaudīt, vai tas atbilst citiem Savienības tiesību aktu noteikumiem, kas nav konkurences noteikumi.
- (21) Līdz ar to ir jāizvērtē, vai nodokļa attiecināšana uz video pēc pieprasījuma piegādātājiem, kuri atrodas ārpus Vācijas, ir saderīga ar Līguma 110. pantu, saskaņā ar kuru neviena dalībvalsts nedrīkst uzlikt nodokli citu

⁽⁴⁾ Komisijas 2013. gada 3. decembra lēmums valsts atbalsta lietā SA.36753 – Vācija, *Filmförderungsgesetz*, atsaucoties uz 80.–95. punktu Komisijas 2008. gada 10. decembra lēmumā Lietā N 477/2008 – Vācija, Vācijas filmu atbalsta shēma.

⁽⁵⁾ Spriedums lietā *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 99. punkts, 2014. gada 11. jūlija spriedums lietā *DTS Distribuidora de Televisión Digital* pret Komisiju, T-533/10, ECR, pārsūdzība tiek izskatīta, EU:T:2014:629, 51. punkts, un spriedums lietā *Telefónica de España et Telefónica Móviles España* pret Komisiju, T-151/11, ECR, pārsūdzība tiek izskatīta, EU:T:2014:631, 101. punkts.

⁽⁶⁾ Spriedumi lietās *DTS Distribuidora de Televisión Digital* pret Komisiju, 5. zemsvītras piezīme iepriekš, EU:T:2014:629, 50. punkts, un lietā *Telefónica de España et Telefónica Móviles España* pret Komisiju, 5. zemsvītras piezīme iepriekš, EU:T:2014:631, 100. punkts.

dalībvalstu produktiem, kādu tā neuzliek līdzīgiem iekšzemes produktiem. Turklāt ir jāizvērtē, vai šis nodoklis pārkāptu noteikumus par video pēc pieprasījuma piegādātāju, kas reģistrēti citās dalībvalstīs, jurisdikciju, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/13/ES (⁷).

2.3.2.1. Līguma 110. pants

- (22) Nodoklis nebūtu saderīgs ar 110. pantu un tāpēc aizliegts, ciktāl tas diskriminē importētus produktus, proti, tādā mērā, kā atbalsts, kuru finansē ar tā būtiski kompensētiem izdevumiem, kas saistīti ar nodokli aplikto iekšzemes produktu salīdzinājumā ar importēto produktu (⁸).
- (23) Attiecīgi parafiskālie maksājumi, līdzīgi tiem, kas uzlikti saskaņā ar aprakstīto shēmu, var būt pretrunā Līguma 110. pantam, kad shēma atbalsta vienīgi valsts pakalpojumu sniedzējus vai to dara lielākā mērā nekā attiecībā uz konkurentiem citās dalībvalstīs. Šādā gadījumā, lai ievērotu saderību ar Līgumu, importētos pakalpojumus nedrīkst aplikt ar nodokli. Tomēr, ja pakalpojumu sniedzēju importētie pakalpojumi citās dalībvalstīs, kas ir apliekami ar nodokli, no shēmas var iegūt tāpat kā iekšzemes pakalpojumu sniedzēji, tas nav pretrunā Līguma 110. pantam.
- (24) Pat tad, ja, tāpat kā šajā lietā, shēma tās noteikumus paredz, ka arī ārvalstu piegādātāji var iegūt no atbalsta veidā, kas nav diskriminējošs, tas pats par sevi nav pietiekami. Ir jāizslēdz arī nosacījumi, kas strukturāli atbalsta iekšzemes operatorus praksē.
- (25) Komisija aicināja Vāciju un ieinteresētās personas sniegt piezīmes un nodrošināt attiecīgos faktus par shēmas atbilstību Līguma 110. pantam.

2.3.2.2. Direktīva 2010/13/ES

- (26) Paziņotais pasākums uzliek nodokli video pēc pieprasījuma piegādātājiem, kas reģistrēti citās dalībvalstīs, pamatojoties uz apgrozījumu, ko viņi iegūst ar video pēc pieprasījuma pakalpojumiem Vācijas tirgū. Tas rada jautājumu, vai Direktīva 2010/13/ES attiecas uz nodokli.
- (27) Saskaņā ar Direktīvas 2010/13/ES 13. pantu dalībvalstīm ir jānodrošina, ka to jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju piedāvātie audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma, ja tas ir iespējams, ar atbilstīgiem līdzekļiem veicina Eiropas darbu izveidi un piekļuvi tiem. 13. pantā kā šādas veicināšanas piemēri minētas finanšu ieguldījums Eiropas darbu producēšanā un tiesību iegūšanā, kā arī Eiropas darbu daļa pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzēju katalogos un to ievērojamās vietas nodrošināšana šajos katalogos. Saskaņā ar tās 19. apsvērumu Direktīva 2010/13/ES neietekmē dalībvalstu un to iestāžu atbildību "par organizatoriskiem pasākumiem – tostarp licencēšanas, administratīvu atļauju vai nodokļu sistēmu –, finansēšanu un raidījumu saturu."
- (28) Tiek norādīts, ka brīdī, kad stājās spēkā Direktīva 2010/13, pakalpojumi pēc pieprasījuma, kur pakalpojumu sniedzējam nav uzņēmuma pakalpojumu saņemšanas dalībvalstī, joprojām bija mazsvarīga parādība. Tomēr šobrīd to tirgus daļa ir ievērojami palielinājusies. 2014. gadā VoD tirgus ES bija vērts 2,501 miljardus euro, kas atbilst pieaugumam par 272 % kopš 2010. gada. Vācijā VoD tirgus bija vērts 315,2 miljonu euro apmērā 2014. gadā, kas veido pieaugumu par 172 % kopš 2010. gada (⁹).
- (29) Ja FFG jāuzskata par pasākumu, kas īsteno Direktīvas 2010/13/ES 13. pantu, Vācijas jurisdikcijai video pēc pieprasījuma piegādātāji, kas reģistrēti citās dalībvalstīs, būtu jānovērtē kā prettiesiski attiecībā uz noteikumiem par jurisdikciju, kas minēti šajā direktīvā. Saskaņā ar Direktīvas 2010/13/ES 2. panta 1. punktu, 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu katrai dalībvalstij ir jurisdikcija, lai regulētu audiovizuālo mediju pakalpojumus, kurus pārraida mediju pakalpojumu sniedzēji, kas ir reģistrēti šajā dalībvalstī, saskaņā ar īpašajiem noteikumiem, kas tajā ir izklāstīti. Turklāt saskaņā ar Direktīvas 2010/13/ES 3. panta 1. punktu "Dalībvalstis nodrošina uztveršanas brīvību un savā teritorijā neierobežo audiovizuālo mediju pakalpojumu retranslāciju no citām dalībvalstīm to apsvērumu dēļ, kas attiecas uz jomām, kuras koordinē ar šo direktīvu."

(⁷) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīva 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētos noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.).

(⁸) Komisijas Lēmums 2000/116/EK lietā C-34/97, *Nīderlande – parafiskālie maksājumi par dekoratīvo augu veicināšanu*, OV L 34, 9.2.2000., 20. lpp., 63. punkts.

(⁹) Eiropas Audiovizuālā observatorija – Video pēc pieprasījuma ieņēmumu tendences, 3.–4. lpp., <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>

- (30) Tādējādi gadījumos, kad tiek piemērota Direktīva 2010/13/ES, t. i., dalībvalstij, kurā mediju pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts, ir jānodrošina atbilstība noteikumiem, kas piemērojami audiovizuālo mediju pakalpojumiem tās jurisdikcijā. Attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma iespējamais pamatojums atkāpei no šā principa ir izsmelšošs noteikts Direktīvas 2010/13/ES 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā.
- (31) Tādējādi Komisija lēmumā par procedūras uzsākšanu izteica šaubas par esošā valsts atbalsta pasākuma FFG paziņotā grozījuma saderību ar iekšējo tirgu. Šīs šaubas jo īpaši tika paustas par atbalsta filmu izplatīšanai, kas tiek finansēts no fonda, kurš ietver nodevas video pēc pieprasījuma piegādātājiem, kuri atrodas ārpus Vācijas, saderību ar Direktīvu 2010/13/ES.

3. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

- (32) Tika saņemtas piezīmes no 10 ieinteresētajām personām. Tās tika saņemtas no Vācijas sabiedriskajām raidorganizācijām ARD un ZDF, Vācijas komerciālo raidorganizāciju apvienības (VPRT), Eiropas digitālajiem medijiem (EDiMA), *Verband Deutscher Kabelnetzbetreiber* (ANGA), publiskā filmu fonda *Mitteldeutsche Medienförderung* (MDM), *Spitzenorganisation der Deutschen Filmwirtschaft* (SPIO), kas pārstāv filmu producēšanas, tehnoloģijas un izplatīšanas jomu dalībniekus, kinoteātru operatoriem (*AG kino* un *HDF kino*), un no Vācijas filmu producentu asociācijas (*Produzentenallianz*). Viens no iesniedzējiem lūdza neizpaust viņa identitāti.

3.1. Par iespējamu Līguma 110. panta pārkāpumu

- (33) No vienas puses, iesniedzējs, kura identitāte ir konfidenciāla ("uzņēmums X") pauž bažas, ka tiek pārkāpts Līguma 110. pants. Pat ja shēmas noteikumos paredzēts, ka ārvalstu piegādātāji arī var gūt labumu no atbalsta veidā, kas nav diskriminējošs, praksē nosacījumi strukturāli būtu par labu vietējiem uzņēmumiem.
- (34) Pastāvētu diskriminācija, jo vismaz šobrīd valdes locekļi, kura lemj par dotācijām, visi ir vācieši. Dotācijas tiktu piešķirtas pēc saviem ieskatiem un līdzekļi, visticamāk, tādēļ tiktu novirzīti Vācijas uzņēmumiem. Turklāt uzņēmums X apgalvo, ka ārvalstu pakalpojumu sniedzēji piedāvātu lielāku ārvalstu satura daļu, pat ja tas ir paredzēts vācu auditorijai. Tādējādi tiem būtu mazāk filmu, kuras ir tiesīgas saņemt izplatīšanas atbalstu, jo tie piedāvā mazāk vācu filmu. Turklāt ārvalstu VoD pakalpojumu sniedzējiem būtu jāsaskaras ar valodas barjeru, jo attiecīgie noteikumi ir pieejami tikai vācu valodā un pieteikumi ir jāiesniedz vācu valodā.
- (35) Uzņēmums X kritizē zemo atbalsta summu par vienu filmu izplatīšanas atbalstam un VoD izplatīšanas vispārējo zemo daļu šajā atbalsta veidā salīdzinājumā ar video pārdošanu DVD vai BluRay formātā. Uzņēmums X arī kritizē to, ka nodoklis tiek uzlikts apgrozījumam ar visām filmām neatkarīgi no tā, vai tās kā Vācijas vai Eiropas filmas atbilst izplatīšanas finansējuma saņemšanai. Visbeidzot, nodoklis mazāk skartu iekšzemes VoD pakalpojumu sniedzējus, jo daži no tiem ir vertikāli integrēti VoD un TV vai kabeļu operatori, kuri var saņemt arī producēšanas atbalstu no Federālā filmu fonda, kuru uztur VoD pakalpojumu sniedzēji.
- (36) ANGA, kas arī pārstāv VoD pakalpojumu sniedzējus Vācijā, no otras puses, uzskata, ka pastāv iekšzemes pakalpojumu sniedzēju diskriminācija, jo tiem piemēro nodokļus par iekšzemes piedāvājumu, kamēr ārvalstu konkurentiem, kuri konkurē ar tiem ar piedāvājumiem, kas pielāgoti tam pašam tirgum, netiek piemēroti attiecīgā apgrozījuma nodokļi tikai tāpēc, ka izraudzīto izvēlētais domicils ir ārzemēs. SPIO, VPRT, *Produzentenallianz* un MDM arī ierosina, ka šis nodoklis izbeigtu iekšzemes pakalpojumu sniedzēju diskrimināciju. Saskaņā ar SPIO galveno apgrozījuma daļu ar VoD Vācijā rada 13 uzņēmumi, no kuriem seši ir reģistrēti ārvalstīs. Šie skaitļi vēl neietver vadošā VoD pakalpojumu sniedzēja no ASV, kas reģistrēts Nīderlandē, neseno ienākšanu tirgū. Attiecībā uz SPIO izšķirošais elements attiecībā uz nodokļiem nedrīkstētu būt sniedzēja vairāk vai mazāk nejausā atrašanās vieta. Digitālajā laikmetā pakalpojumu sniedzējam nav nepieciešams vairāk par vienu reģistrācijas vietu iekšējā tirgū. Attiecībā uz nodokļiem būtiskāks ir jautājums, vai pakalpojumu sniedzējs filmu licences iegādājas Vācijas

tirgum, lai tur veiktu darījumus ar gala patērētājiem. SPIO arī norāda uz tās apkopotajiem datiem, kas liecina, ka ārvalstu VoD pakalpojumu sniedzēji līdzīgi vietējiem pakalpojumu sniedzējiem savā piedāvājumā koncentrējās uz Vācijas raidījumiem.

3.2. Par saderību ar Direktīvu 2010/13/ES

- (37) Attiecībā uz Direktīvu 2010/13/ES uzņēmums X un EDiMA uzskata, ka paziņotais pasākums ir pasākums, lai veicinātu piekļuvi Eiropas darbiem saskaņā ar minētās direktīvas 13. panta 1. punktu, pārkāpjot izcelsmes valsts principu.
- (38) Citas ieinteresētās personas atbalstīja Vācijas priekšlikumu un uzskatīja, ka nodoklis nav uzskatāms par 13. panta 1. punkta pārkāpumu saistībā ar Direktīvas 2010/13/ES 2. un 3. pantu.

4. VĀCIJAS PIEZĪMES

- (39) Vācija norāda, ka kopumā visu dalībvalstu interesēs būtu novērst konkurences izkropļojumu attiecībā uz atrašanās vietas lēmumiem filmu nozarē sakarā ar to, ka kompānijas savu atrašanās vietu galvenokārt izvēlas nodokļu apsvērumu dēļ. VoD pakalpojumu sniedzēju, kas ir reģistrēti ārpus Vācijas un kuru mērķis ir Vācijas klienti, izslēgšana nelabvēlīgi ietekmētu Eiropas darbu finansējumu.

4.1. Par iespējamu Līguma 110. panta pārkāpumu

- (40) Vācija ir pārliecināta, ka nodoklis, kas ierosināts attiecībā uz ārvalstu VoD pakalpojumu sniedzējiem, arī praksē nav iekšzemes operatoru labā salīdzinājumā ar ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem. Saskaņā ar Vācijas viedokli uzņēmuma X norādījumam, ka finansējums tiksot novirzīts Vācijas uzņēmumiem, jo valde, kas piešķir dotācijas, sastāv no vāciešiem, nav pamatojama. Finansējuma kritēriji nav pieteikuma iesniedzēja reģistrācijas vieta, bet gan to audiovizuālo darbu kultūras un radošā kvalitāte, kuri ir tiesīgi saņemt izplatīšanas atbalstu. Vācija nepārprotami atzīst un atzinīgi novērtē to, ka ārzemju VoD pakalpojumu sniedzēji piedāvā ievērojamu skaitu atbilstīgu vācu filmu.
- (41) Ir nepamatots arī arguments, ka ārvalstu pakalpojumu sniedzēji piedāvātu ārvalstu satura lielāku daļu un tādējādi tiem būtu mazāk filmu, kas ir tiesīgas saņemt izplatīšanas atbalstu, kaut arī nodoklis ir uzlikts apgrozījumam ar visām filmām. Pirmkārt, tā nav diskriminācija iekšzemes un ārvalstu pakalpojumu sniedzēju starpā. Arī iekšzemes pakalpojumu sniedzējiem, galvenokārt pateicoties neatbilstīgu filmu piedāvājumam, nākas saskarties ar šo situāciju. Otrkārt, tas neradītu netiešu diskrimināciju, jo ārvalstu pakalpojumu sniedzēji piedāvā nevis mazāk atbilstīgu filmu salīdzinājumā ar to iekšzemes konkurentiem, bet gan vairāk, kā to apliecina Eiropas Audiovizuālās observatorijas dati, kas minēti Komisijas paziņojumā par Eiropas filmu digitālajā laikmetā ⁽¹⁰⁾.
- (42) Vācija noraida arī argumentu, ka ārzemju VoD pakalpojumu sniedzējiem jāsaskaras ar valodas barjeru. Nodoklis ir paredzēts tikai tiem pakalpojumu sniedzējiem, kas ar savu piedāvājumu vācu valodā aktīvi tirgojas Vācijas tirgū; viņiem jebkurā gadījumā ir jāpārzina attiecīgie tiesību akti. Turklāt fonds, ja nepieciešams, iesniedzējus konsultē arī angļu valodā.
- (43) Attiecībā uz iespējamo zemo atbalsta summu par vienu filmu izplatīšanas atbalstam un VoD izplatīšanas vispārējo zemo daļu šajā atbalsta veidā Vācija uzskata, ka izplatīšanas atbalsta nosacījumi dažādu veidu tehniskajam atbalstam neatšķiras. Nekādā gadījumā nav iespējams, piemēram, ka izmaksas, lai radītu vispārēju tehnisko infrastruktūru filmu drukāšanai vai augšupielādei dažādos izplatīšanas līdzekļos, varētu būt tiesīgas saņemt atbalstu. Atbalsts ir paredzēts vienam atbilstīgam darbam.
- (44) Visbeidzot, attiecībā uz argumentu, ka nodoklis mazāk skars iekšzemes VoD pakalpojumu sniedzējus, jo daži no tiem ir vertikāli integrēti VoD un TV vai kabeļu operatori, Vācija uzsver, ka, pirmkārt, tikai daži pakalpojumu sniedzēji ir integrēti. Otrkārt, šajā argumentā netiek ņemts vērā tas, ka šo uzņēmumu apraides filiālēm arī ir jāiegulda filmu fondā.

⁽¹⁰⁾ (COM(2014) 272 final, 4. un 5. lpp.) "Attiecībā uz Eiropas filmu klātbūtni pieejamie dati liecina, ka globāls partneris (sastopams 26 ES valstīs) galvenajos valsts veikalos piedāvā vairāk ES grāvēju un Eiropas Kino balvu uzvarētājus nekā valsts VoD pakalpojumu sniedzēji".

4.2. Par saderību ar Direktīvu 2010/13/ES

- (45) Vācija uzskata, ka plānotais nodoklis neietilpst Direktīvas 2010/13/ES piemērošanas jomā. Tādēļ tas nerada 13. panta 1. punkta pārkāpumu saistībā ar minētās direktīvas 2. un 3. pantu. Šo nodokli nevar uzskatīt par reglamentējošu pasākumu ar ietekmi uz mediju pakalpojumu, tā programmām un izplatīšanu. Filmu finansējums nav saskaņots Savienības līmenī. Aplikšana ar nodokli mediju pakalpojuma patēriņa vietā vai galamērķī arī atbilst loģikai, kas pielietota pakalpojumu aplikšanai ar PVN nodokli Savienībā, ko piemēro kopš 2015. gada 1. janvāra.
- (46) Ņemot vērā strauji pieaugošo ārvalstu VoD pakalpojumu sniedzēju tirgus daļu, vācu pakalpojumu sniedzējiem rastos neizdevīgi konkurences apstākļi, ja tie arī turpmāk tiktu aplikti ar nodokli, bet ārzemju konkurenti valsts tirgū netiktu aplikti ar to pašu nodokli. iTunes, piemēram, kas nav reģistrēts Vācijā, jau šodien būtu vadošais vācu filmu VoD pakalpojumu piegādātājs.

5. PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

5.1. Atbalsts

- (47) Kā izskaidrots šā lēmuma 13. līdz 16. apsvērumā, aprakstītais pasākums ir valsts atbalsts Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē. Filmu izplatīšanas atbalsts tiek piešķirts no valsts līdzekļiem, tas rada ekonomisku priekšrocību uzņēmumiem, šī priekšrocība ir selektīva un tas spēj kropļot vai draud kropļot konkurenci un tirdzniecību iekšējā tirgū.

5.2. Video pēc pieprasījuma izplatīšanas atbalsta grozījuma saderība ar Līguma 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu

- (48) Paredzētais pasākums – finansējums un nodoklis video pēc pieprasījuma pakalpojumu sniedzējiem, kuriem nav uzņēmuma vai aģentūras Vācijā – ir grozījums shēmā, kuru Komisija bija apstiprinājusi līdz 2016. gada 31. decembrim. Valsts atbalsta novērtēšanas kritēriji nav mainījušies kopš iepriekšējā apstiprinājuma.
- (49) Attiecībā uz atbalstu filmu izplatīšanai, ko veic video pēc pieprasījuma piegādātāji, kā tādu Komisija jau ir konstatējusi, ka tas ir saderīgs ar Līguma 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu⁽¹⁾. Tāpēc jau lēmumā par procedūras uzsākšanu tika secināts, ka vairāku iespējamo saņēmēju loka paplašināšana, iekļaujot uzņēmumus, kuri reģistrēti citur, saderības novērtējumu saskaņā ar minēto pantu neietekmē nelabvēlīgi.

5.3. Citu Savienības tiesību aktu iespējamais pārkāpums

5.3.1. Saderība ar Līguma 110. pantu

- (50) Šis jaunais nodoklis nav pretrunā Līguma 110. pantam. Ārvalstu video pēc pieprasījuma pakalpojumu sniedzēji arī praktiskā ziņā var vienlīdzīgi gūt labumu no finansējuma. Kā izskaidroja Vācija, shēma paredz efektīvus līdzekļus, lai ārvalstu VoD pakalpojumu sniedzējiem atļautu pieteikties izplatīšanas atbalstam, tāpat kā viņu vācu konkurentiem.
- (51) Ārvalstu uzņēmumi par šā finansējuma iespēju var tikt informēti tāpat kā uzņēmumi, kas atrodas Vācijā. Jebkurā gadījumā tie tiks informēti individuālā kārtā, izmantojot to, ka tiem jāiegulda fondā, kas nodrošina atbalstu filmu izplatīšanai. Turklāt atbalsts tiek piešķirts, pamatojoties vienīgi uz pieteikumu, un viņu pieteikumi tiks apstrādāti tieši tāpat kā pieteikumi no Vācijas uzņēmumiem. Atlases komisijas pienākums ir novērtēt pieteikumu, pamatojoties vienīgi uz filmu, kurām tiek pieprasīts atbalsts, kultūras kvalitāti. Tāpēc izplatītāja reģistrācijas vieta nav starp kritērijiem, kurus atlases komisija var piemērot, pieņemot lēmumu.
- (52) Vācu valodas filmu ārvalstu sniedzēji, tāpat kā viņu vācu konkurenti, netieši iegūst no Vācijas filmu producēšanas atbalsta. Šis atbalsts nodrošina vācu finansētu filmu, kuras ārvalstu sniedzēji var ietvert savā piedāvājumā, pastāvīgu piegādi. To apliecina fakts, ka viņu katalogi satur vācu filmu daļu, kas ir salīdzināma ar vietējo pakalpojumu sniedzēju katalogiem.

⁽¹⁾ Skatīt 4. zemspējas piezīmi.

- (53) Uzņēmums X izvirzīja argumentu, ka iekšzemes VoD pakalpojumu sniedzēji tiks mazāk skarti attiecībā uz nodokli, jo daži no tiem ir vertikāli integrēti VoD un TV vai kabeļu operatori, kuri var gūt arī no producēšanas atbalsta. Šajā argumentā netiek ņemts vērā, ka atšķirībai starp integrētiem un neintegrētiem uzņēmumiem nav nekāda sakara ar reģistrācijas vietu. Varētu būt arī dažādi efekti arī starp vācu TV un VoD pakalpojumu sniedzējiem. Turklāt tiek ignorēts fakts, ka VoD pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības saņemt filmu producēšanas atbalstu.

5.3.2. Saderība ar Direktīvu 2010/13/ES

- (54) Rodas jautājums, vai attiecīgais nodoklis, kas atbilstīgi tā iecerei tiek piemērots pakalpojumiem, kas paredzēti skatītājiem Vācijā, ietilptu Direktīvas 2010/13 piemērošanas jomā. Minētais nodoklis dod ieguldījumu sabiedriskā fondā FFA, kas tiek izmantots, lai veicinātu dažādus kultūras mērķus audiovizuālajā nozarē. 30 % no nodokļa radītajiem līdzekļiem tiks atvēlēti filmu ar video vai video pēc pieprasījuma izplatīšanas atbalstam. Atlikums kopā ar iemaksām no kinoteātriem un raidorganizācijām plašākā mērogā dod ieguldījumu filmu producēšanas vai izplatīšanas atbalstā, izmantojot citus kanālus.
- (55) Direktīvas 2010/13/ES 13. panta 1. punkts ir paredzēts, lai segtu pasākumus, kas saistīti ar Eiropas darbu ar pēc pieprasījuma audiovizuālo mediju pakalpojumu pēc pieprasījuma veicināšanu un paredz, ka dalībvalsts, kuras jurisdikcijā atrodas šis pakalpojumu sniedzējs, nodrošina šo veicināšanu. To var veikt, piemēram, ar finansiālu ieguldījumu, kuru veic šādi pakalpojumi Eiropas darbu producēšanai.
- (56) Tas, ka apspriežamais nodoklis kalpo, lai ieguldītu valsts institūcijas finansējumā, kurai, cita starpā ir tikai uzdevums atbalstīt Eiropas darbu producēšanu un izplatīšanu, rada šaubas par to, vai tas var attiekties uz Direktīvas 2010/13/ES 13. panta 1. punktu. Direktīvas 2010/13/ES 13. panta 1. punkts neprecizē, vai Eiropas darbu veicināšanai jānotiek bez pušu, kas nav pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzējs, iejaukšanās.
- (57) Turklāt, piemērojot nodokli, piemēram, aplūkoto nodokli, pakalpojumiem, kas vērsas pie auditorijas no vienas dalībvalsts uz tirgu citā dalībvalstī, varētu izvirzīties jautājums, vai šāds nodoklis neliek apšaubīt principu, ka dalībvalstij, kurā mediju pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts, ir jurisdikcija attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju, kā noteikts Direktīvas 2010/13/ES 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā.
- (58) Direktīvas 2010/13/ES grozījums tika ierosināts, lai nodrošinātu, ka šī direktīva attiecīgi gādā par tirgus attīstību attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem, gan lineārajiem un nelineārajiem. Priekšlikumu par šo grozījumu Komisija pieņēma 2016. gada 25. maijā⁽¹²⁾. Tā precizē, ka dalībvalstīm ir tiesības audiovizuālo mediju pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzējus pieprasīt savā jurisdikcijā, lai finansiāli veicinātu Eiropas darbu producēšanu. Ierosinātais 13. panta grozījums precizē īpaši to, ka dalībvalstīm ir tiesības pieprasīt, lai audiovizuālo mediju pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzēji, kas vērsas pie auditorijas savā teritorijā, bet ir reģistrēti citās dalībvalstīs, veiktu šādu finansiālo ieguldījumu. Šajā gadījumā ierosinātais grozījums paredz, ka finansiālajiem ieguldījumiem jāpamatojas tikai uz ieņēmumiem, kas nopelnīti dalībvalstī, vērsties pie tās auditorijas. Ja dalībvalsts, kurā pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts, uzliek finansiālu iemaksu, tiek ņemtas vērā finansiālās iemaksas, ko uzliek auditorijas dalībvalstis.
- (59) Komisija uzskata Direktīvas 2010/13/ES 13. panta ierosināto formulējumu kā precizējumu attiecībā uz to, kas jau varētu būt iespējams saskaņā ar direktīvu, kas pašreiz ir spēkā. Šo pantu arī tad, kad to piemēro šā lēmuma nolūkā, nevar uzskatīt par tādu, kas piešķir ekskluzīvu kompetenci dalībvalstij, kurā pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts, lai maksātu mediju pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzēju nodokļus, kā arī, lai dotu ieguldījumu producēšanā un Eiropas darbu tiesību iegādē vai daļā un/vai izceltu Eiropas darbus programmu katalogā, ko pēc pieprasījuma piedāvā audiovizuālo mediju pakalpojums. Tā formulējums nav kategorisks un bez atrunām. Turklāt audiovizuālo mediju pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzēju aplikšana ar nodokli ir tikai piemērs pasākumiem, ko var veikt dalībvalsts, kurai ir jurisdikcija.
- (60) Interpretācija, saskaņā, ar kuru izcelsmes valsts princips, kā noteikts Direktīvas 2010/13/ES 2. panta 1. punktā, attiecas uz nodokli, kā tas ir šajā gadījumā, noved pie situācijas, kurā uz pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas vienā un tajā pašā tirgū, neattiecas vieni un tie paši pienākumi. Patiesībā interpretācija, kas prasa dalībvalsti

⁽¹²⁾ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus, groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu, COM/2016/0287 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016PC0287&qid=1476105727313&from=LV>

atbrīvot VoD pakalpojumu sniedzējus, kas konkrēti vērsas pie tās auditorijas, bet ir reģistrēti citā dalībvalstī, no iemaksas Eiropas darbu veicināšanai, diskriminē pakalpojumu sniedzējus, kas reģistrēti bijušajā dalībvalstī, kuriem jāmaksā nodoklis, konkurējot vienā un tajā pašā tirgū.

- (61) Turklāt apmērs, uz kuru video pēc pieprasījuma pārrobežu nodrošināšanas tirgus daļa pieaugs, un tādēļ tā nozīme attiecībā uz iemaksu filmu līdzekļos vēl nebija skaidra datumā, kad stājas spēkā Direktīva 2010/13/ES, kā aprakstīts 28. apsvērumā. Komisija it īpaši atzīmē to, ka pasākums, par kuru Vācija informē, nepārprotami ierobežo ieņēmumus, par kuriem jāmaksā nodoklis, attiecībā uz ieņēmumiem, kas iegūti mērķauditorijas dalībvalstī, un tikai tādā apjomā, kādā tie veic iemaksu reģistrācijas dalībvalstī.
- (62) Tā rezultātā nodokļa piemērošanas noteikumiem VoD pakalpojumu sniedzējiem, kas sniedz pakalpojumus no vietām ārpus Vācijas, spēkā esamība Direktīvā 2010/13/ES netiek apšaubīta.

6. SECINĀJUMS

- (63) Tāpēc Komisija secina, ka atbalsta shēmas FFG grozījums, ko Vācija plāno īstenot attiecībā uz finansējumu filmu izplatīšanai, ko veic VoD pakalpojumu sniedzēji, ir saderīgs ar Līguma 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu un 110. pantu un tas arī nepārkāpj Direktīvu 2010/13/ES,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Pasākums, ko Vācija plāno īstenot ar *Filmförderungsgesetz in der Fassung des Siebten Änderungsgesetzes*, ir saderīgs ar iekšējo tirgu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē.

Attiecīgi šā pasākuma īstenošana tiek atļauta.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2016. gada 1. septembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Margrethe VESTAGER